

ODPRZYSIĘŻENIEC (1) *sb m*

N pl odprzysięż(e)ńcy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto się wyparł czegoś, odstąpił od czegoś [czego]: Bo ielli nam teraz [...] bráćia náfzy fałfzywi/
y odprzysiężeńcy prawdy [...] dla íwyc złyyc przymiotow y odprzysiężenia fię prawdy/ śmieią bez
włtydu potwarliwie wiele przypifowác *CzechEp* 95.

ZCh